

GYUKICS GÁBOR

szidolfolt a ködkürtön

halott angyal szárnyai alatt
 szeretkezik a nap a holddal
 testük lenyomata ott van
 minden folyómederben
 hegyvonulaton
 a földúton
 talpad lenyomata mellett
 az árokban
 a diófánál
 találsz
 egy holddarabkát
 és tőle nem messze
 a szilvafa alatt
 a nap egy darabja világít

hősök nélkül

az érett körte utat tör magának
 a fa ágain
 levelein át

földet ér
 szétploccsan
 kíváncsi
 ujjaid között

friss esővízzel mosod le
 a ragacsot

a csapadék minden rést megtalál
 nulla pontból nulla pontba zuhanva
 áttöri magát a földi középpontokon

nyugalomba tér
 a kanális partján
 elcsendesülnek a békák
 a tücskök
 hegedűiket visszahelyezik a tokba

tenyerem a földre teszem
 érzem anyám szíve dobbanását

a csukázó kosarat
 kampóra akasztom
 száradni a fészker
 gerendáján

GYUKICS GÁBOR (1958) Budapest

nem tervezett utak

és amikor önkéntelen
 benyúlsz
 agyad szemétkosarába
 olyan
 emlékezetfoszlányokra találsz
 amelyek
 visszatérnek tükör nélküli világodba
 együtt lélegezni
 veled

